

“Smo navadni kristjani z običajnim življenjem”

Bog te ne vleče iz tvojega okolja, ne oddaljuje te od sveta, niti od tvojega stanu, niti od tvojih plemenitih človeških ambicij, niti od tvojega poklicnega dela ... vendar hoče, da si tam svet! (Kovačnica, 362)

16. december

Čeprav smo lahko že tolikokrat premišljevali, nas mora vedno z občudovanjem napolniti misel na

trideset neopaznih let, ki predstavljajo večji del Jezusovega bivanja med Njegovimi brati ljudmi. Zasenčena leta, a nam so jasna kot sončna luč. Ali bolje: to je sijaj, ki osvetljuje naše dneve in jih projicira kot verodostojno sliko, saj smo navadni kristjani, z običajnim življenjem, kot toliko drugih ljudi na najrazličnejših krajih sveta.

Tako je živel Jezus tri desetletja: bil je *fabri filius*, tesarjev sin. Potem so sledila tri leta javnega življenja, ko so mu množice vzklikale. Ljudje so bili začudeni: Kdo je ta? Kje se je toliko naučil? Njegovo življenje je bilo pač običajno življenje ljudi tiste dežele. Bil je *faber, filius Mariae*, tesar, sin Marije. In bil je Bog: odreševal je človeški rod in vse *pritegnil k sebi*.

Tako, kot o katerem koli dogodku njegovega življenja, ne bi smeli nikdar razmišljati o teh Jezusovih skritih letih, ne da bi se čutili

nagovorjene, ne da bi jih prepoznali kot to, kar so: Gospodovi klici, da se otresemo svojega egoizma, svojega udobja. (*Jezus prihaja mimo, 14-15*)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/smo-navadni-kristjani-z-
obicajnim-zivljenjem/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/smo-navadni-kristjani-z-obicajnim-zivljenjem/) (19. Feb. 2026)